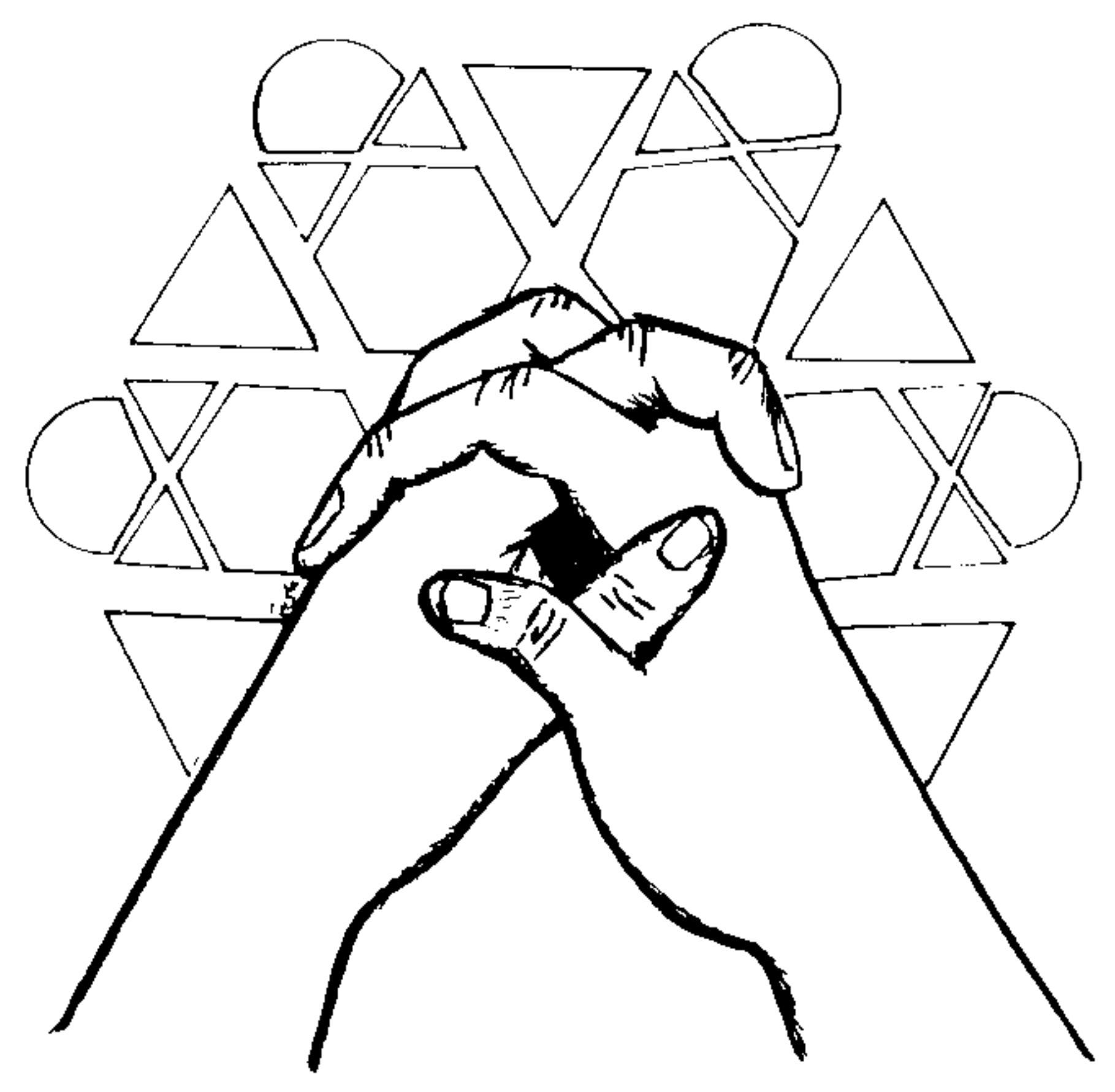

อัล-ตักريب

ศาสนา

**เอกภาพในหมู่มุสลิม
ตามแนวทางของ
อะฮฺลุลบัยตุ(อ.)**

รากฐานที่สอง :

**กฎเกณฑ์ทางสังคม
และสภาพการเมืองทั่วไป**

รากฐานประการนี้ได้รับความ
เข้าใจมาจากโองการอัล-กุรอานที่ว่า

إِنَّ هُدَىٰ أُمَّتِكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُونِ ﴿الأنبياء : ๙๒﴾

“แท้จริง ประชาชาติของพวกเขาเจ้านี้
เป็นประชาชาติเดียวกัน และข้าคือพระ
ผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้า ดังนั้นจง
เคารพภักดีต่อข้า”(อัล-อันบิยาอ์ : 92)

และได้รับการตอกย้ำความหมาย
ดังกล่าวด้วยโองการอันจำเริญนี้

وَإِنَّ هُدَىٰ أُمَّتِكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُونِ ﴿المؤمنون : ๕๒﴾

“และแท้จริง ประชาชาติของพวกเขาเจ้านี้
เป็นประชาชาติเดียวกัน และข้าคือพระ
ผู้อภิบาลของพวกเขาเจ้า ดังนั้นจงมี
ความยำเกรงต่อข้า”(อัล-มูมินูน : 52)

จากความหมายทั่วไปของโองการ
อันจำเริญทั้งสองนี้ เราจะพบว่า สาเหตุ
แห่งความเป็นเอกภาพในหมู่มุสลิมก็คือ
ความเป็นเอกภาพในเรื่องพระผู้อภิบาล
และพระผู้ทรงเหมาะสมยิ่งสำหรับการ
เคารพภักดี ความเป็นเอกภาพส่วนนี้ไม่
อาจบรรลุได้ในกรอบทางสังคมและการ
เมือง นอกจากแนวความเชื่อนี้จะได้ออก
ตัวเป็นการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ(ช.บ.)
เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ก่อตัวเป็น

“

ฉันขอสิ่งเดียว

**พวกท่านเรื่องการมาช
และการรักษามันไว้**

แท้จริง มันเป็นงานที่ดี

**เยี่ยมและเป็นเสาหลัก
ของศาสนา**

thaislamlib
المكتبة الإسلامية التخليقية
thaislamlib.com

ความมี ‘ตักวา’ ตามการชี้นำและกฎ
เกณฑ์ของพระองค์ ซึ่งพระองค์ทรง
ประสงค์ที่จะให้สิ่งเหล่านี้เป็นน้ำหล่อเลี้ยง
สำหรับประชาชาติ และก่อตัวเป็นความ
เป็นหนึ่งในการดำเนินสู่แนวทางที่มุ่ง
ตรงยังอัลลอฮฺ(ช.บ.)

เราจะพบว่า ความเป็นเอกภาพ
ส่วนนี้นั้นครอบคลุมไปทุกวิถีของการ
ดำเนินชีวิตของประชาชาติและการ
เคลื่อนไหวอันสูงส่งทุกด้าน ดังต่อไปนี้ :

**(1) ความเป็นหนึ่งในเรื่อง
เอกลักษณ์อิสลาม**

เช่นมีกิบละฮฺแห่งเดียวกัน การ
นมาซ พิธีฮัจญ์ ฯลฯ ส่วนนี้มีอิทธิพล
อย่างใหญ่หลวงในการนำเสนอคุณ
ลักษณะอันสูงส่งเพื่อสำแดงความเป็น
เอกภาพของประชาชาติให้ปรากฏภายใต้
เอกลักษณ์อิสลามอย่างเดียวกัน มีกิบละฮฺ

แห่งเดียวกันนั่นก็คือ อัล-กะอูบะฮฺอัน
จำเริญ บัยตุลลอฮฺซึ่งศาสดาของอัลลอฮฺ
สองท่านคือท่านนบีอิบรอฮีมและอิชมา-
อิล(อ.)เป็นผู้วางรากฐานตามคำสั่งของ
อัลลอฮฺ(ช.บ.) และวะฮยูของพระองค์

وَأَذِ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمَ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ
وَإِسْمَاعِيلَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿البقرة : ๑๒๗﴾

“และ(จงรำลึก)ครั้นเมื่ออิบรอฮีม
และอิชมาอิลวางรากฐานบ้านหลัง
นั้น (อัล-กะอูบะฮฺ) (ทั้งสองกล่าว
ว่า)โอ้พระผู้อภิบาลของเรา โปรด
ยอมรับเรา(จากการทำงานนี้ แท้จริง
พระองค์ทรงได้ยิน อีกทั้งทรงรอบ
รู้ยิ่ง)” (อัล-บะกอเราะฮฺ : 127)

สาส์นอันทรงคุณค่าที่กำหนด ‘กิบ
ละฮฺ’(ทิศสำหรับนมาซ)ของมุสลิม
ซึ่งแต่เดิมยังไม่ได้เป็น ‘กิบละฮฺ’ ของ
พวกเขา จนกระทั่งอัลลอฮฺ(ช .บ.)ได้มี
พระบัญชาให้ศาสดาของพระองค์ย้าย
‘กิบละฮฺ’ไปยังอัล-กะอูบะฮฺอันทรง
เกียรติและให้เอาที่นั่นเป็น ‘กิบละฮฺ’
เฉพาะสำหรับมุสลิม

ท่านอะลี บินอิบรอฮีม รายงาน
จากท่านอิมามศอดิก(อ.)ว่า ท่าน(อ.)
กล่าวว่า

“กิบละฮฺถูกเปลี่ยนไปยังอัล-
กะอูบะฮฺหลังจากที่ท่านศาสดา(ศ)นมาซ
ที่มักกะฮฺโดยหันหน้าไปยังบัยตุลมุกัด-
ดิสเป็นเวลาถึง 13 ปี หลังจากที่ท่าน

อพยพไปยังมะดีนะฮ์แล้ว ท่าน(ศ)ก็
 นมาซโดยหันหน้าไปยังบัยตุลมุก็อดดิส
 เป็นเวลา 7 เดือน พวกยะฮูดีได้พุดจา
 สบประมาทท่านศาสดา(ศ)ว่า ท่านทำ
 ตามอย่างเรา ท่านนมาซโดยหันไปยัง
 ทิศของเรา ท่านร่อซูล(ศ)รู้สึกหดหู่ใจ
 เป็นอย่างมาก พอตกลงกลางคืน ท่าน(ศ)
 ได้ออกมานอกบ้านจ้องไปยังฟากฟ้า
 รอคอยพระบัญชาของอัลลอฮ์(ช.บ.) ใน
 เรื่องดังกล่าว พอรุ่งเช้า ในช่วงเวลา
 นมาซดุฮริ์นั้นท่าน(ศ)อยู่ในมัสนัด
 บะนีซาลิม ท่าน(ศ)กำลังนมาซดุฮริ์ได้ 2
 ร็อกะอ์ต ท่านญับร่อฮ์(อ)ได้เสด็จลงมา
 จับต้นแขนสองข้างของท่านและหมุน
 ตัวท่าน(ศ)ไปยังทิศที่อัล-กะอูบะฮ์ตั้งอยู่
 และอัญเชิญโองการที่ว่า

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ
 قِبْلَتَكَ تَرْضَاهَا فَاُولُوْا وُجُوْهُكُمْ
 شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ... ﴿البقرة : 144﴾

“แน่นอน เราเห็นเจ้าแหงนหน้าไป
 ยังท้องฟ้าบ่อย ๆ ในไม่ช้า เราจะ
 ให้เจ้าหันมายังกิบละฮ์หนึ่ง ซึ่งเจ้า
 พึงพอใจ ดังนั้น (ตอนนี้ไป)ให้เจ้าหัน
 หน้าไปยังทิศของมัสนัดอัล-ฮะรออม
 ...”(อัล-บะกอเราะฮ์ : 144)

ท่านนมาซ 2 ร็อกะอ์ตโดยหันหน้า
 ไปยังบัยตุลมุก็อดดิส และนมาซอีก 2
 ร็อกะอ์ตโดยหันหน้าไปยังอัล-กะอูบะฮ์
 พวกยะฮูดีและพวกปัญญาอ่อนพุดขึ้นว่า

“...มีเหตุอันใดหรือที่ทำให้พวกเขา
 (มุสลิม)ต้องหันกลับจากกิบละฮ์ของ
 พวกเขาที่เคยใช้อยู่...”

ด้วยประการฉะนี้เองที่มุสลิม แยก
 ออกจากพวกยะฮูดีอย่างชัดเจน อัล-
 กะอูบะฮ์ก็กลายเป็น‘กิบละฮ์’ของพวกเขา
 แต่เพียงผู้เดียว

มีรายงานจากท่านอิมามบาเก็ร
 (อ) ความว่า

“เมื่อผู้ทำนมาซได้หันหน้าไปยัง
 กิบละฮ์ พระผู้ทรงเมตตาาก็จะหันพระ
 พกตร์ของพระองค์มา ไม่มีสิ่งคู่ควรแก่

การสักการะใดนอกจากพระองค์”

สิ่งนี้เป็นหนึ่งในตัวการที่สำแดงเอก
 ลักษณ์แห่งความเป็นหนึ่งของประเทศชาติ
 ในช่วงเริ่มแรกตลอดจนสิ้นสุดเลยทีเดียว
 คำสั่งเช่นนั้นในนมาซ(ให้หันหน้าไปยัง
 อัล-กะอูบะฮ์)คือฐานเริ่มแรกสำหรับการ
 ก่อร่างสร้าง‘ประเทศชาติแห่งเตาฮีด’
 (ประเทศชาติที่มีความเข้าใจความเป็น
 เอกภาพของอัลลอฮ์)และ‘ประเทศชาติ
 แห่งอัลล’ (ประเทศชาติที่เข้าใจความหมาย
 ของความยุติธรรมของอัลลอฮ์) นั่นคือ
 ใจความของคำตรัสของพระองค์ตาม
 วาจาของท่านศาสดาอิบรอฮีม(อ) ที่ว่า

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا

وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ ﴿ابراهيم : 40﴾

“โอ้พระผู้อภิบาลของข้าพระองค์

ได้โปรดทำให้ข้าพระองค์ได้ยืน

หยัดอยู่กับศาสนานมาซเป็นนิจสินและ

เชื้อสายของข้าพระองค์ด้วย โอ้

พระผู้อภิบาลของเธอ ได้โปรดยอม

อับการวิงวอนขอของข้าพระองค์ด้วย”

(อิบรอฮีม : 40)

เรื่องการนมาซก็เป็นการสร้างความ
 เป็นเอกภาพในหมู่มุสลิมด้วย เพราะเป็น
 ส่วนหัวของอิสลามหลังจากการประกาศ
 การยอมรับศาสนา ท่านร่อซูลุลลอฮ์
 (ศ)มีวาจาว่า

“ต้องให้ความสำคัญต่อการนมาซ
 เพราะมันเป็นส่วนหัวของอิสลามหลังจาก

การประกาศการยอมรับศาสนา”

อีกทั้งยังเป็นส่วนหน้าของศาสนา
 ด้วย ดังคำกล่าวของท่านอิมามศอดิก(อ)
 ที่ว่า

“สำหรับทุกสิ่งต้องมีส่วนหน้า และ
 ส่วนหน้าของศาสนาของพวกท่านคือการ
 นมาซ”

การนมาซเป็นงานที่ดีเยี่ยมและ
 เป็นเสาหลักของศาสนา ดังที่ท่านร่อซูล
 ลอฮ์(ศ)มีวาจาว่า

“นมาซเป็นเสาหลักของศาสนา”

ท่านอะมีร์ลุมอ์มีนีน(อ)กล่าวว่า

“ฉันขอสิ่งเสียพวกท่านเรื่องการ

นมาซและการรักษามันไว้ แท้จริง มันเป็น

งานที่ดีเยี่ยมและเป็นเสาหลักของ

ศาสนา”

การยืนหยัดเรื่องนมาซนั้นถือเป็น

การยืนหยัดเพื่อหลักการศาสนา ดังที่

ท่านอะมีร์ลุมอ์มีนีน(อ)กล่าวว่า

“โอ้ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ แท้จริง

สื่อที่ประเสริฐที่สุดที่บรรดาผู้สร้าง

สื่อสัมพันธ์ยังอัลลอฮ์-การรำลึกถึงพระ

องค์นั้นสูงส่งยิ่ง-ใช้เป็นสื่อคือการมี

ศรัทธามั่นต่ออัลลอฮ์ ต่อศาสดาของ

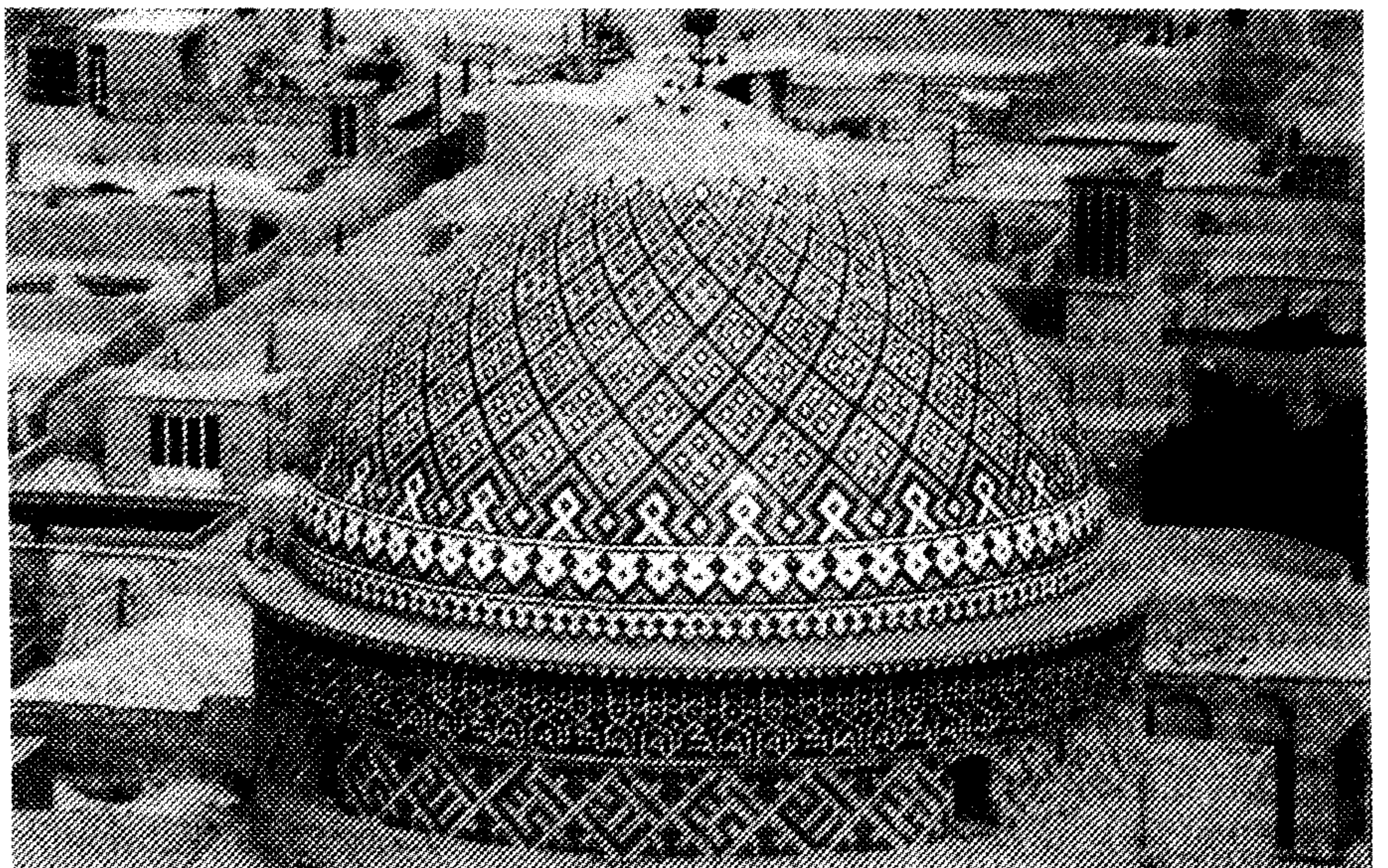
พระองค์และสิ่งที่มาจากพระองค์ที่มา

พร้อมกับท่านเหล่านั้น และการดำรง

นมาซเป็นนิจสิน เพราะมันนั้นเป็น

หลักการศาสนา”

แล้วยังจำเป็นอีกหรือที่ข้าพเจ้าต้อง

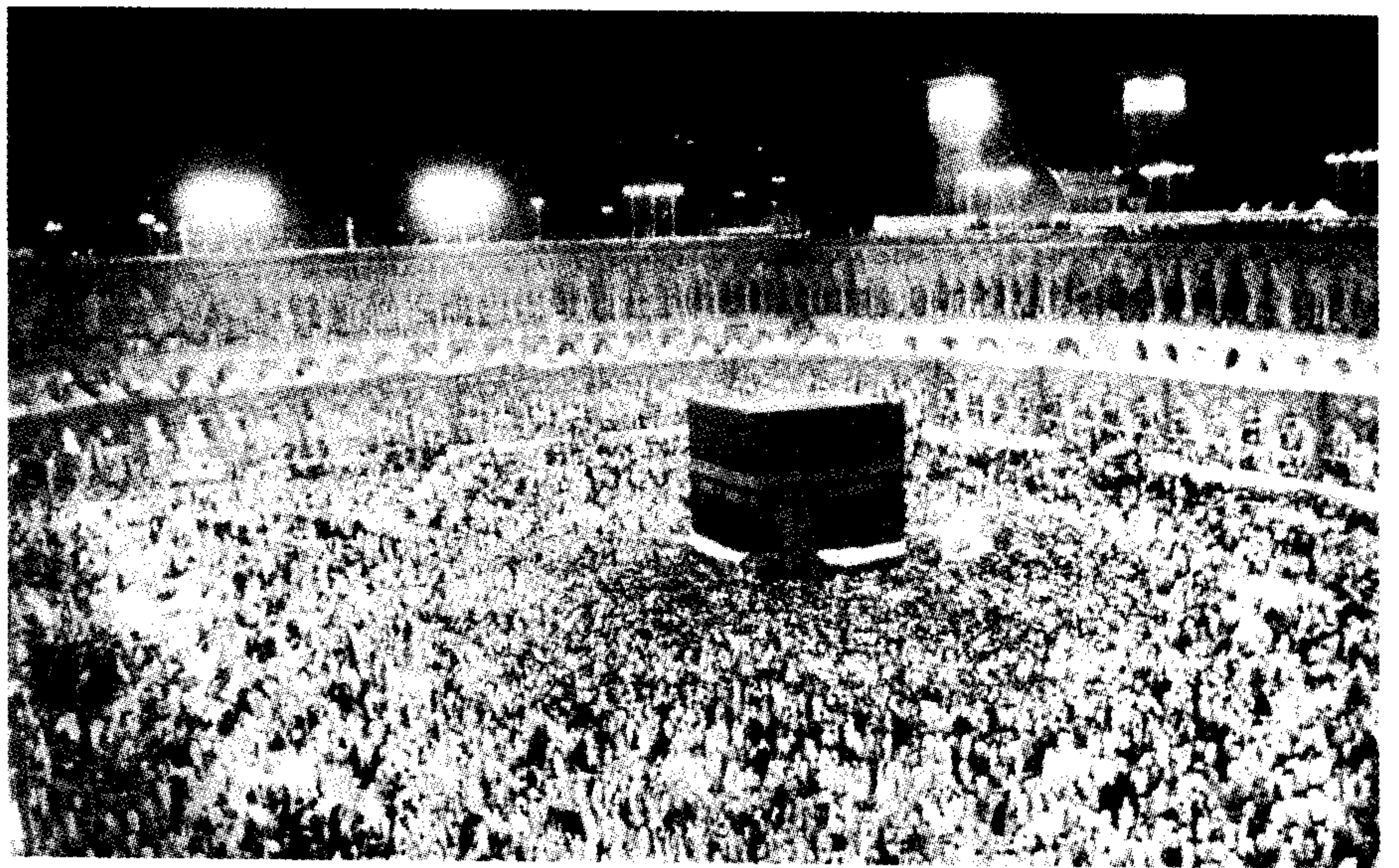

หาหลักฐานมาแสดงฐานะของนมาซที่มีต่อความเป็นเอกภาพในหมู่มุสลิม ในเรื่องศาสนา? เฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมันได้รับการปฏิบัติในรูปเป็นหมู่คณะ เมื่อนั้นมันจะเป็นตัวสำแดงประจักษ์พยานชั้นสุดท้าย เป็นการประกาศสถานะแห่งเอกภาพของอัลลอฮ์ในการเคารพภักดีพระองค์ และเป็นการก่อสร้างประชาชาติอิสลามให้เป็นหนึ่ง

ในเรื่องนมาซเป็นหมู่คณะ (ญะมาอะฮ์) นั้น ท่านอิมามริฎอ(อ) กล่าวว่า

“การนมาซเป็นหมู่คณะถูกกำหนดขึ้นเพื่อความบริสุทธิ์ใจทั้งหลาย การรู้จักสถานะแห่งเอกภาพของอัลลอฮ์ การเป็นอิสลาม และการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ได้สำแดงออกมาอย่างชัดเจน เพราะการสำแดงมันออกมานั้นจะเป็นประจักษ์พยานสำหรับชาวตะวันออกและชาวตะวันตกเพื่ออัลลอฮ์ (ช.บ.) เพียงพระองค์เดียว และเพื่อบรรดาพวกกลับกลอกและพวกไม่ใส่ใจในกฎเกณฑ์ศาสนาจะได้รับการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ อิสลามจะรุ่งโรจน์ และเพื่อการให้คำสัตย์ปฏิญาณของคนทั้งหลายต่ออิสลามจะเป็นเสมือนของขวัญซึ่งกันและกัน เป็นไปพร้อมกับการช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมกันและกันในการทำความดีและสร้างดีกว่า และเป็นการสกัดกั้นจากการละเมิดต่ออัลลอฮ์-พระผู้ทรงเกริกเกียรติและสูงส่งยิ่ง-

การทำฮัจญ์ก็เป็นเอกลักษณ์อันยิ่งใหญ่หนึ่งซึ่งเป็นตัวอธิบายความเป็นเอกภาพในหมู่มุสลิม การสร้างความสัมพันธ์ การทำความรู้จัก และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันของพวกเขา จากการรวมตัวอย่างมหาศาลของมุสลิมที่ไปประกอบพิธีฮัจญ์ในมักกะฮ์อันจำเรียวท่ามกลางความแตกต่างทางสีผิว และเชื้อชาติจากการประกอบพิธีที่เป็นหนึ่งเดียวกันในพิธีฮัจญ์ และจากการที่พระ

ผู้ทรงกำหนดหลักการศาสนาได้กำหนดกฎเกณฑ์การทำฮัจญ์ให้เป็นข้อบังคับสำหรับผู้ที่มีความสามารถนั้นเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญและผลของมันในการทำให้เป้าหมายอิสลามในทางการเมืองและสังคมเป็นจริงขึ้นมา ดังโอองการที่ว่า

...وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ

إِلَيْهِ سَبِيلًا... ﴿آل عمران: 97﴾

“...การฮัจญ์สู่บ้านหลังนั้นเป็นสิทธิ

ของอัลลอฮ์ที่มีเหนือมนุษยชาติ

ผู้มีความสามารถที่จะไปยังที่นั่นได้

...”(อาลีอิมรอน : 97)

จากนั้นก็มีการป่าวประกาศไปยังมวลมุสลิมเพื่อการรวมตัวกัน ดังที่ว่า

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا

وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

﴿الحج: 27﴾

“และจงป่าวประกาศไปยังมนุษย-

ชาติทุกคนเรื่องการทำฮัจญ์ เขาจะมา

ยังเจ้าในสภาพที่เดินมาด้วยเท้า

และนั่งบนสัตว์พาหนะที่จะมาจากทุก

ดินแดนอันไกลโพ้น” (ฮัจญ์ : 27)

และเพื่อทำให้พวกเขาจะได้ทำกิจการงานของพวกเขาเป็นระเบียบยิ่งขึ้น และเพื่อให้พวกเขาได้ปรึกษาหารือกันในเรื่องที่จะก่อให้เกิดเอกภาพและความมีเกียรติของพวกเขา และเพื่อศาสนาของพวกเขาจะดำรงอยู่ต่อไปและสถาน

ภาพของพวกเขาจะได้แข็งแกร่งขึ้นทั้งในด้านการเมืองและเศรษฐกิจ

ทั้งหมดนั้นจะเสร็จสรรพสมบูรณ์ได้ภายใต้เอกลักษณ์แห่งการทำฮัจญ์อันศักดิ์สิทธิ์ ภายใต้บรรยากาศแห่งความสูงส่งทางจิตวิญญาณในอิบาตะฮ์ประเภทนี้เท่านั้น

รายงานจากท่านอิซาม บินสะกัม กล่าวว่า : ข้าพเจ้าถามท่าน อะบาอับดิลลาฮ์(อ)ว่า

“มีสาเหตุอันใดหรือที่อัลลอฮ์ได้กำหนดให้ปวงบ่าวของพระองค์ทำพิธีฮัจญ์และเวียนรอบบัยตุลลอฮ์?”

ท่าน(อ)ตอบว่า

“แท้จริง อัลลอฮ์ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งหลาย และพระองค์ได้ทรงมีบัญชาแก่พวกเขาตามการบัญชาในเรื่องการเชื่อฟังในเรื่องราวเกี่ยวกับศาสนา และตามความเหมาะสมของพวกเขาเองในเรื่องทางโลกของพวกเขา พระองค์กำหนดให้มีการรวมตัวกันระหว่างตะวันออกและตะวันตกเพื่อพวกเขาจะได้ทำความรู้จักกัน เพื่อที่กลุ่มทั้งหลายจะได้มีการค้าขายกันระหว่างเมืองหนึ่งกับอีกเมืองหนึ่ง เพื่อที่เจ้าของกิจการทั้งหลายจะได้รับประโยชน์ร่วมกัน และเพื่อทำความรู้จักกับร่องรอยของท่านร่อซูลุลลอฮ์(ศ) เรื่องราวของท่าน ได้มีการรำลึกและจะ **ได้ไม่ลืม**” ☺